

23.

H í r l e v é l

2011. augusztus

Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület Internetes Újságja

A Debreceni Pozsgástár 2011. 3. számának tartalma:

1. Szerkesztőségi levél.
Dr. Nemes Lajos: Köszöntjük a 80 éves Libnár Antalt.
2. *Kiss László*
Mammillaria berkiana
3. *Nagy Sándor*
A Gymnocalycium nemzetség élőhelyei.
Argentína: Córdoba tartomány.
4. *Ficzere Miklós*
Filatélia: Argentin nemzeti parkok és emlékhelyek kaktuszokkal.
5. *Dag Panco de Grid*
A kaktuszok talaja. Első rész. A kaktusztalaj hat törvénye.
6. *Willi Gertel és Peter Lechner*
Sulcorebutia tarvitaensis – egy új faj Villa Orias (Bolívia) környékéről
7. *Ficzere Miklós*
Az areolák nodális hálózata: Fibonacci-szám és Fibonacci-szerkezet.
Nincs bizonyíték a kaktuszok letörpülésére!?
8. *Mánfai Gyula*
Gymnocalycium ragonesei
9. *Lothar Diers és Walter Rausch*
A Parodia uhligiana – egy új leírás.
10. *Kiss László*
Kaktusz és pozsgásgyűjtők: Ruff József
11. *Kiss László*
Etimológia szótár

Főszerkesztő a változtatás jogát fenntartja!

Fizessen elő és vásárolja meg Magyarország legolcsóbb, évente négy alkalommal, negyedévente megjelenő növényekkel foglalkozó ismeretterjesztő folyóiratát!

Egy újság terjedelme 60 teljesen színes oldal, amely évente összesen 240 oldal! Változatos és érdekes tartalommal elsőként értesülhet új növények felfedezéséről.

Az előfizetési díj a 2011. évre változatlanul 4.000,-Ft!

Ezen összegért Ön bérmentesítve, postai címére kézbesítve kapja meg az újságot.

Nagyon fontos!

Nincs külön tagsági díj, amely növelné az újság megvásárlásának költségeit.

A 3. szám címlapja

Ön szóban vagy írásban nyilatkozhat arról, hogy akar-e tagja lenni Egyesületünknek vagy nem. Az egyesületi tagság semmire sem kötelezi, de feljogosítja az egyesületi életben való részvételre, és igénybe vehet minden egyesületi tagnak járó kedvezményt. Az előfizetés történhet a belföldi rózsaszínű postai utalványon, vagy banki átutalással. A Magyar Pozsgásgyűjtők Közhasznú Egyesületének számlaszáma: 60600084-14000072, Hajdú Takaréktakarékszövetkezet.

Újságunkat régebbi előfizetőinknek is csak akkor tudjuk postázni, ha az éves előfizetési díjat befizették!

Érdeklődés, információ: Szászi Róbert, e-mail: nogo@freemail.hu, tel.: 30/425-6067 és Tóth Norbert, tel.: 70-366-0492; e-mail: cactusdraco@gmail.com

Ne feledje! Magot a Magtárba!

Tisztelt Olvasóink!

A Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság 2011-ben is meghirdeti a magakciót! Felhívással fordulunk minden kertbaráthoz, növénykedvelőhöz és gyűjtőtárhoz, akinek módja, lehetősége van saját termelésű és szaporítású faj azonos, vagy ismert élőhelyi megjelöléssel rendelkező maggal (terméssel) hozzájárulni magakciónk sikeréhez. Kérjük, juttassák el magfelelősünk címére a felkínált adományokat, és szíveskedjenek megadni a nemzetség és faj nevet (vagy a nemzetség és élőhely megnevezését), továbbá a magfogás évét. Ha lehetséges, a magokat megtisztítva vagy termésben küldjék meg egyesületünk, vagy a magfelelős címére.

Magfelelős címe:

Németh Jánosné 2700 Cegléd, Mérleg u. 9. sz. E-mail: nyuszoka5@freemail.hu

Fáradozásukat előre is köszöni az Elnökség.

Pozsgás-munkanaptár, avagy: aktuális teendők augusztus hónapra

E rovatunkban hónapról hónapra összegyűjtjük a jellemzően előforduló ápolási munkákat, melyek pozsgás növényeink sikeres nevelését segítik.

1. A szabadba kihelyezett növényekre előnyösen hat a nappali és éjszakai órák hőmérsékletének változása. Emiatt védekezni nem kell, mert ilyenkor edződnek a változásokhoz, amely majd elősegíti alkalmazkodásukat a teletetés körülményeihez. Az üvegházakban és fóliasátrakban elhelyezett növények légtérét intenzíven szellőztessük az erős napsugárzás okozta erős felmelegedés mérséklése céljából. A nagyobb hőmérséklet különbség miatt szellőztessünk éjszaka is.

2. Augusztusra már megszokták növényeink az erős napsütést, ezért az „árnyékkedvelő” fajok kivételével megszüntethetjük az árnyékolást. Itt szeretném eloszlatni azt a tévhitet és a júliusi gondozási tanácsok 3. pontjában szakirodalom alapján írtakat, hogy vannak árnyékkedvelő fajok. Saját gyakorlati tapasztalatom alapján csak a napsütéshez való hozzászokás időtartamában létezik különbség. Az árnyékkedvelőnek tartott ún. „levélkaktuszok” is hozzászoknak a tűző napsütéshez, anélkül, hogy ez bármilyen problémát jelentene. Sőt! Kedvező hatása a virágzás szokatlan bőségében jelentkezik.

3. A hónap végével fejezzük be a tápoldatozást, és amennyiben tartósan csökken a hőmérséklet, úgy az öntözés mértékét is csökkentjük. A tápoldatozás befejezésének célja, hogy növényeink beért állapotban jussanak a teletetés időszakába.

4. Miután a virágzás zöme megtörtént, gyűjthetünk magokat azokról a fajokról, amelyeknél a termés már beért. Beért termésünk akár múlt évi is lehet, mert egyes fajok termésének beérése hosszabb időt vesz igénybe. A magokat mindig tisztítsuk meg a hozzátapadt gyümölcsbőről és egyéb maradványoktól. A magvakat lehetőleg papírtasakban tároljuk, mivel így az átszellőzése biztosított, és soha ne feledjük felírni a fajnevet.

5. Dugványokról még mindig szaporíthatunk. A levágott dugványok metszési felületét szellős helyen 1-2 hétig hagyjuk beszáradni, majd folyamhomokba helyezük, ahol tavaszra meg is gyökeresedik.

6. A növényvédelemre továbbra is figyeljünk. A nyári időszakban különösen az atkák jelentenek veszélyt, közülük leginkább a takácsatka. A csiga viszont folyamatosan károsíthat, főleg nedvesebb időszakban, s ez a veszély az őszi esősebb időben, vagy a hűvösebb, harmatos reggelek beköszöntével válik teljessé.

Ficzere Miklós

MEGHÍVÓ

a debreceni kaktusz és egyéb pozsgásnövények kiállítására.

Társaságunk a Főnix Rendezvényszervező Kft. közreműködésével idén is megrendezi a
42. Debreceni Virágkarnevál
kísérőrendezvényeként tekintélyes hagyománnyal bíró

Kaktusz és egyéb pozsgás növények kiállítását és vásárát.

Kiállításunk helyszíne a Kölcsey Központ (Debrecen, Hunyadi utca 1-3).
Időpontja: 2011. augusztus 15 (hétfőtől) – 20. (szombatig).
Minden nap 10-20 óráig látogatható.

A korábban még soha nem készült, több négyzetméteres Dél-Amerika makettnek köszönhetően, tavalyi seregszemlénk osztatlan sikert aratott, mind a nagyközönség, mind pedig a szakemberek körében. Most is igyekszünk kedveskedni valami meglepővel, szokatlan látványossággal látogatóinknak.

Bármilyen további információ: Tóth Norbert, tel.: 70-366-0492; e-mail: cactusdraco@gmail.com

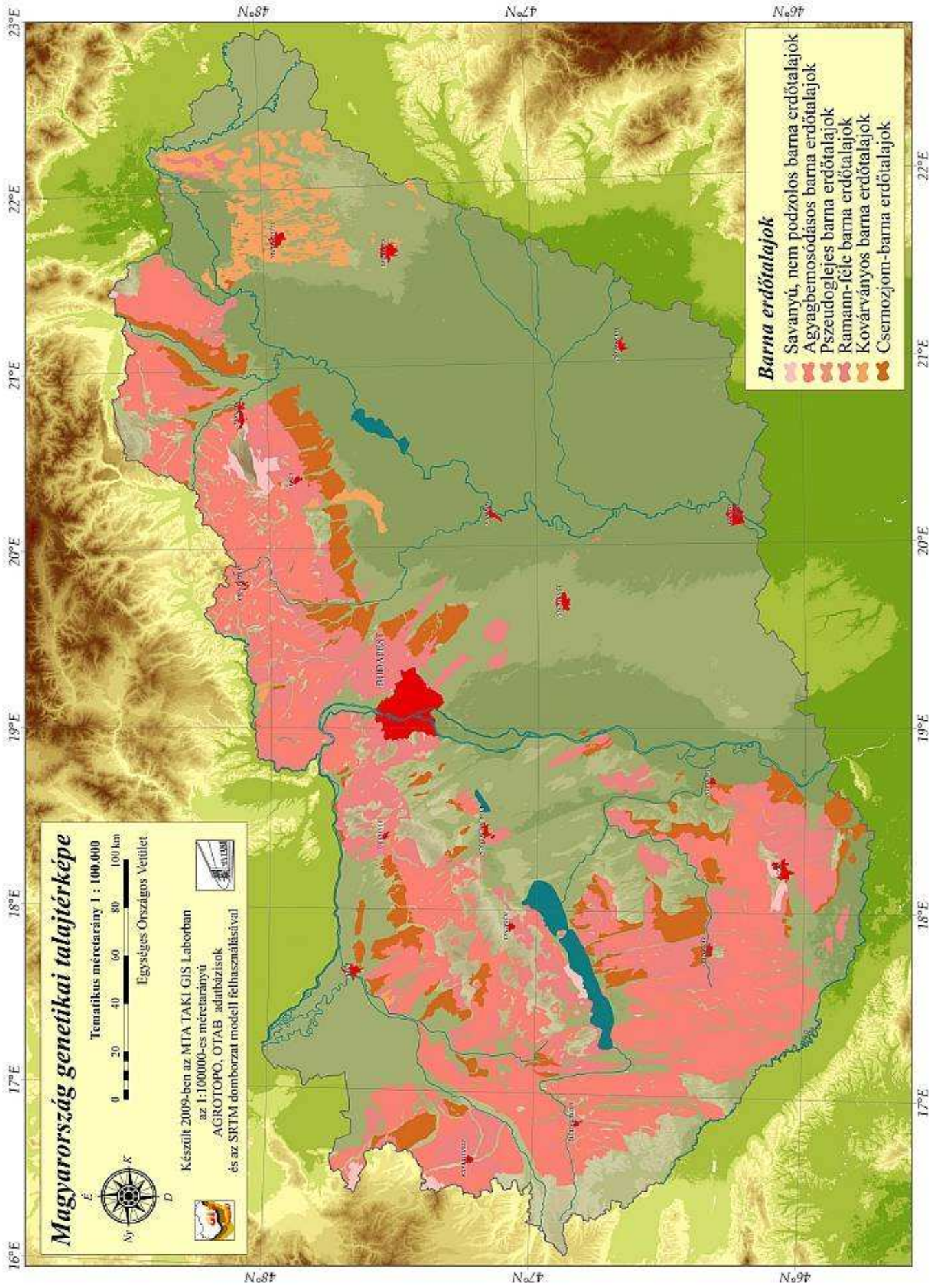
Belépés díjtalan!!

Mindenkit szeretettel hív és vár

a Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület

Tájékoztató a genetikai talajtérképek használatához

Hírleveleinkben több részben közreadjuk Magyarország különböző talajtani térképeit, remélve, hogy használatuk segítséget ad az ültető keverékek elkészítéséhez. A térkép elforgatható, nagyítható, kimásolható! A 18. Hírlevélben közzétett Magyarország genetikai talajtérképe a főbb talajtípusokat tartalmazza. A 19. Hírlevélben lévő a talajok kémhatását és mész állapotát területi eloszlás és kiterjedés szerint, míg a mostani térkép a különböző barna erdőtalajokat ismerteti. Hogyan használjuk? Pld. savanyú barna erdőtalajt keresünk. A térkép jelzi, ahol ez a típus található. Ha más típusú erdőtalajt keresünk, akkor a kémhatást jelző térképet is használjuk. Természetesen mindenki olyan talajt keressen, ami lakóhelyéhez legközelebbi előfordulású. Persze, nem árt kissé elmélyedni a különböző talajtípusok megismerésében. (fm-)

Magyarország genetikai talajtérképe

Tematikus méretarány 1 : 100.000

0 20 40 60 80 100 km

Egységes Országos Vetület

Készült 2009-ben az MTA TAKI GIS Laborban az 1:100000-es méretarányú AGROTOPO, OTAB adatbázisok és az SRM domborzat modell felhasználásával

- Barna erdőtalajok**
- Savanyú, nem podzolos barna erdőtalajok
  - Agyagbemosódásos barna erdőtalajok
  - Pszeudoglejes barna erdőtalajok
  - Ramann-féle barna erdőtalajok
  - Kovárványos barna erdőtalajok
  - Csernozjom-barna erdőtalajok

Látogatás a Szkerice-Bélavár botanikai rezervátumban.

A romániai Aztekium egyesület meghívására Társaságunk egy kicsi, de minden kihívást vállaló, tetterre kész és elszánt csapata július elején felkereste a Kolozsvártól dél-nyugatra, mintegy 60 km-re a Gyalui havasokban fekvő Kisbányát (Baisoara), és az onnan kb. 10 km-re található, gyalogosan megközelíthető Szkerice-Bélavár (Scarita-Belioara) tájvédelmi területet. Azok, akik a közben hirtelen támadt eső, majd a kb. 1400 m magasban megülő felhő eloszlását is kivárták, nem minden napi látványban gyönyörködhetnek. Fehér sziklaóriások monumentális és hihetetlen formái, páratlan és végtelenbe vesző kilátással a természet olyan nagy ívű „sziklakertjében”, amelynek flórákincse mintegy 500 fajt rejt, és ezek közel 70%-a jégkori maradvány. Ezt a csodát a Bélavári patak völgyére 1360 m magasból 5-600 m-re leszakadó sziklafalak, égbetörő tornyok, törmelékes lejtők, szirtfokok, szurdokok, kürtők, zárt és beszakadt sziklaüregek tették lehetővé, ahol sokféle, különleges mikroklíma alakult ki, lehetővé téve a változatos növényvilág fennmaradását és elszaporodását. Ennyit röviden a területről, a többit, amennyire lehet, mondják el a képek. A meghívást ezúton is köszönjük az Aztekium egyesület képviselőinek, és nem utolsó sorban kis csoportunk egyik lelkes és önzetlen tagjának, Burai Jánosnak, aki utaztatásunkat vállalta.

Balszáron: Nevezi János és Lőrincz István (Aztekium), jobbszáron Mircea Savu (Aztekium), köztük balról Szászai Róbert, Burai János és felesége Anikó, Botos Júlia, és aki fotózott Ficzer Miklós.

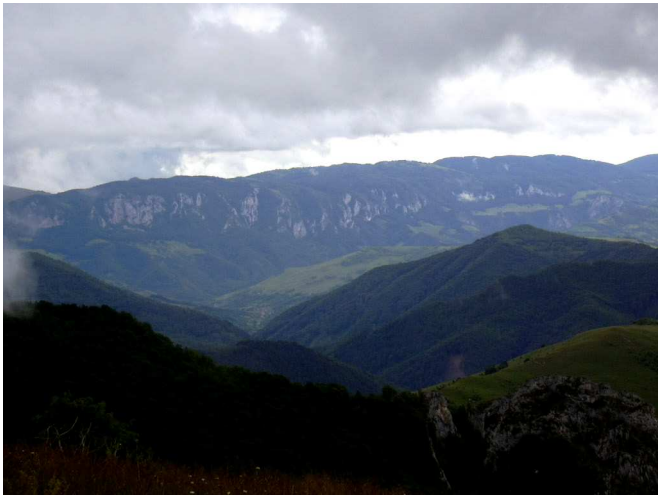
A „plájok” világa a kalibákkal. Kép: Nevezi János

Bélavár peremén Kép: Nevezi János

Havasi gerebcsin (*Aster alpinus*) Kép: Nevezi János

Fehér sziklák. Kép: Szászi Róbert

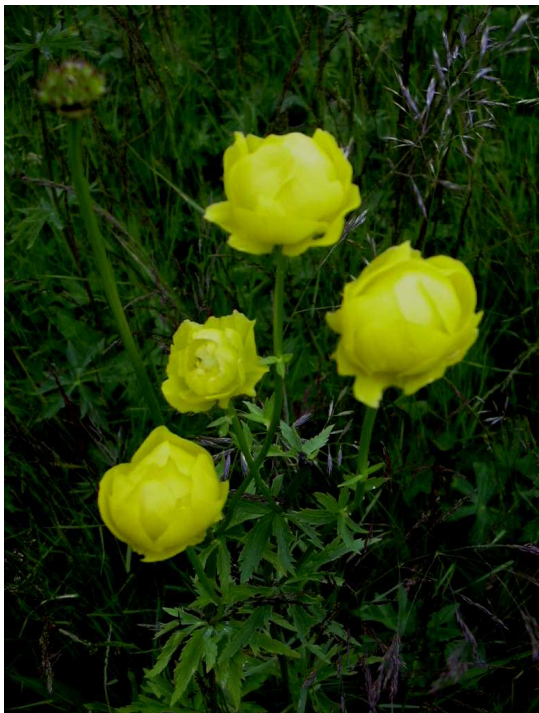
Szirtek, sziklafalak és szakadékok. Kép: Ficzer Miklós

Egy Erikaféle: *Bruckentalia spiculifolia*. Kép: Ficzer M.

A növény: *Lotus tenuis*. Kép: Ficzer Miklós

Hegyi boglárka. Kép: Szászi Róbert

Gyűszűvirág (*Digitalis grandiflora*) Kép: Ficzer

Barátom a Gymnocalycium!

A *Gymnocalycium*ok kedvelői úgy döntöttek, hogy a Hírlevélben is szeretnének beszélgetni kedvenc növényeikről, megosztani véleményüket, nézeteiket, elképzeléseiket másokkal. E szándéknak örömmel adunk helyet, annál is inkább, mert a kezdeményezők között mi is ott voltunk. E rovat anyagát, hozzászólást, egyébeket Mánfai Gyula részére kérjük továbbítani, aki mentora e témának. E-mail címe: cenakulum@googlemail.com Az itt megjelenő írásokat lényegi változtatás nélkül adjuk közre, mert ellenkező esetben csorbát szenvedne írójának egyéni meglátása, s e szemléletünket tartjuk irányelvként a jövőben is.

A Hírlevél szerkesztője.

Nagy Sándor

Mit írjak a táblára? Britton & Rose *Gymnocalycium*jaitól, Graham Charles fajkomplexumáig. 3. Befejező rész.

Eddig áttekintettük a komplex fajokat (6), ebből például megtudtuk, hogy *Gymnocalycium anisitsii*, vagy ha úgy tetszik, *Gymnocalycium damsii*? Hátra vannak az összetettek (3), az önállóak (2) és a bizonytalan helyzetű (2) fajok. **A címben feltett kérdésre változatlanul azt mondom, hogy mindenki azt ír a saját táblájára, amit akar. Megerősítem: aki cserél, vagy elad, az a saját felelősségére teszi, szakmai tekintélyét kockáztatja. Aki pedig úgy gondolja, hogy egyetért a gondolataimmal, a kövér betűkkel szedett nevet írja a táblájára, ha úgy gondolja, hogy van ilyen növénye. Aki pedig tud jobbat, azt kérem, írja meg vagy jelezze felém. Nagyon megköszönöm! Természetesen a fajok változatait, formáit, fajtáit, stb. a megfelelő taxonómiai jellel vagy rövidítéssel kell rögzíteni, a megfelelő helyen.**

Gymnocalycium denudatum összetett faj (Graham Charles 2009)

Az első ismert *Gymnocalycium* az európai botanikusok körében a *Gymnocalycium denudatum* volt, amit Link & Otto írt le 1828-ban *Echinocactus denudatus* néven. A *Gymnocalycium* görög szó, melynek jelentése "meztelen bud" (bimbó vagy rügy). Ebből alkotta húsz évvel később Dr. Karl Pfeiffer, a hihetetlenül sokoldalú német orvos a nemzetség nevet. Azt javasolta, hogy az összes akkor ismert dél-amerikai kaktuszt, melyek hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek, az *Echinocactus denudatus*hoz kell csoportosítani. Így lett egy új nemzetség neve: *Gymnocalycium*. Később a Schütz-féle rendszerben kapott

rangja - *Macrosemineum* alnemzetség típusfaja - jelzi, hogy ez a faj nagyon változó alakra, a bordák nagyságára, számára, a virág színére. Eredetileg szinte kizárólag a dél-Brazíliában a Rio Grande do Sul északi részén volt megtalálható. Mára nagy területen előfordul, észak-kelet Argentínától dél-kelet Brazíliaig, de fellelhető Uruguayban is.

4. *Gymnocalycium denudatum* (Link & Otto 1828) Pfeiffer ex Mittler 1844

Köznyelven pókkaktusznak is nevezik, mert peremtövisei póklábak módjára „másznak” a bordákon. Az első növényt 1825-ben hozták Európába, Berlinbe, ahol három év után kapta a *Echinocactus denudatus* nevet. Alapvetően két változata van. Van egy nagy, - az úgynevezett német változat -, a másik kisebb. Ez a különbség csak az idősebb példányoknál válik megkülönböztethetővé. - **G. denudatum**. További javaslatom Charles könyve alapján: **G. denudatum (angulatum)**

11. *Gymnocalycium megalothelos* (Sencke ex Labouret 1853) Sencke ex K. Schumann 1898) Britton & Rose 1922)

Ez egy paraguayi faj, melynek a pontos lelőhelye nem ismert, nagyon hangsúlyos bordákkal, fehér vagy rózsaszínes virágokkal. Elég nagy, átmérője 16 cm, szép fényes szárral. Számos változata létezik, ha nem figyelünk eléggé a *G. horstii*val vagy a *G. bueneker*ivel könnyen összetéveszthetjük, mert az "áll" alig látható. - **G. denudatum (megalothelon)** További javaslatom Charles könyve alapján: - **G. denudatum (prestleanum)**

Gymnocalycium reductum összetett faj (Graham Charles 2009)

A 23 fajból ez a kilencedik, amely két alfajra oszlik Charles könyvében. Az első alfaj a *G. reductum subsp. reductum*, amely a következő taxonokból áll: *G. mackieanum*, *G. gibbosum subsp. fernandii*, *G. gibbosum subsp. gastonii*, *G. sibalii*. A második a *G. reductum subsp. leeanum*, amely a *G. schatzlianum* Strigl & H. Till és a következő kombinációk, mint például: *G. leaanum*, *G. leaanum var. netrelianum* Backeberg.

10. *Gymnocalycium leeanum* (Hooker 1845) Britton & Rose 1922

Mivel Charlesnak a *G. leaanum* taxon megint csak zavaró, a továbbiakban nem is megyek bele több bizonytalanságba. Ajánlom viszont, Wolfgang Papsch úrnak, a kitűnő osztrák szakembernek a Debreceni Pozsgástár 2007. évi 2. számában megjelent tanulmánya megismerését. A hiteles terepkutató saját ismereteit, kutatásának eredményeit osztja meg az olvasóval. A „*Gymnocalyciumok a dél-amerikai pampákon*” című értékes munka alapvetően a *G. reductum* taxonjai és a *G. reductum subsp. leaanum* részletes ismertetését adja érthetően, magas színvonalon. - **G. reductum (leaanum)**;

- *G. reductum* (*schatzlianum*); - *G. reductum* (*netrelianum*). További javaslatom Charles könyve alapján: - *G. reductum*; - *G. reductum* (*mackieanum*); - *G. reductum* (*sibalii*).

Gymnocalycium saglionis összetett faj (Graham Charles 2009)

Ez egy szintén nagyon változó és az egyik legnagyobbra növő faj. Azonban vele sincs minden rendben, még a növény megnevezése is vitára ad okot, ugyanis a szakirodalomban szinonimájaként a generikus név formájában használják, az egyik *saglioni*s, a másik *saglione*s. Szerintem mind a két név – egyenrangúan – használható. A nemzetség fajai között a *G. saglionis* rendelkezik a legnagyobb elterjedési területtel. Élőhelyei hatalmas területen, nagy puszták, hegyek és völgyek között, így a Sierra de Ancasti és Dique de Catamarca, Catamarca; Sierra de Famatima, La Rioja; Cafayate, Salta vagy Sierra Medina, Tucuman; - Argentína tartományai.

19. Gymnocalycium saglione (Cels 1847) Britton & Rose 1922

G. saglionis vagy **G. saglione**. Szinonim nevek: *Echinocactus saglionis* Cels 1847, *Echinocactus hybogonus* Salm-Dyck 1850, *Brachycalycium tilcarensis* Backeberg 1942, *Gymnocalycium saglionis subsp. tilcarensis* (Backeberg) H Till és W 1997-ig. Óriás pókkaktusznak is hívják.

Gymnocalycium mihanovichii önálló faj (Graham Charles 2009)

13. Gymnocalycium mihanovichii (Fric ex Gürke 1905) Britton & Rose 1922

A *G. mihanovichii* a 20. század kezdetétől ismert. A nagy érdeklődést valószínűleg a szokásostól eltérő megjelenése, sajátos virágszíne indokolja. A harangszerűen tölcseres virágjának külső szíromlevelei olajzöldek, a belsők sárgászöldek. A *Gymnocalycium mihanovichii* a világon talán az egyik legnépszerűbb kaktusz a gyűjteményekben. De csak kevesen tudják, hogy honnan ez a név, hogyan lett ilyen biztos pontja a kaktuszos taxonómiának. A névadó Nicola Michanovich egy szerb származású kikötői munkásból lett hajózási vállalkozó a La Plata folyó mentén. Ő szállította szinte ingyen az Alberto V. Fric gyűjtőútjain összegyűjtött növényeket Prágába.

Egy pusztító árvíz alkalmával, a hatalmas folyó mentén rendkívüli helyismerettel rendelkező Michanovich segített megtalálni azt a területet, ahol Fric és társai a növényeket élőhelyükön megtalálták. *G. mihanovichii* élőhelye a paraguay-i határhoz közel, annak is az észak-nyugati részén a paraguay-i Chaco közepén Filadelfia

várostól 100 km sugarú körön belül helyezkedik el. Rendkívül népszerű a klorofill-hiányos formája. Ennek a színe lehet sárga, fényes vörös, és majdnem fekete is. Vannak olyan növények, amelyek egységes színűek, vagy foltosak. Mindegyiket termesztik, de alanyra oltva a klorofill-hiányos formája kevésbé tartós.

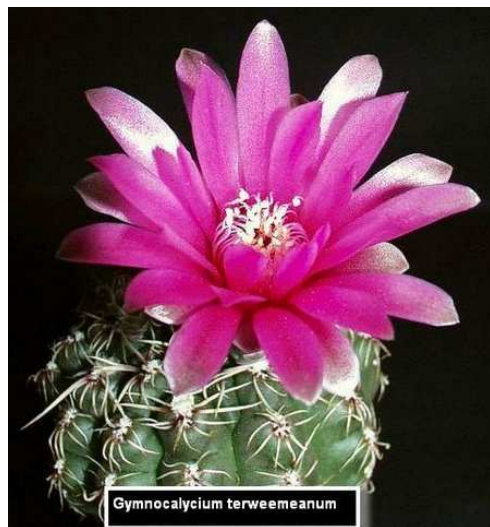
Gymnocalycium spegazzinii önálló faj (Graham Charles 2009)

21. G. spegazzinii./Britton & Rose 1922

Elsődleges élőhelye: Argentína, Salta, Tucuman és Catamarca tartománya, Quebrada del Torod-tól (Salta) egészen Capillatas-ig (Catamarca), 300 km hosszban, 1.500-3.000 m tengerszint feletti magasságokban. Elsősorban sziklás, kavicstörmelékes talajon nő, alacsony cserjék társaságában, védelmében.

Bizonytalan státuszú fajok (Graham Charles 2009)

Az egyértelműség megköveteli, hogy közöljem a könyvben szereplő - és e címszó alá sorolt - fajokat: **G. hybopleurum, G. leptanthum, G. mucidum, G. parvulum, G. platense, G. rauschii, G. stuckertii, G. terweemeanum.** Egy kis jártassággal beláthatjuk, hogy ezek a fajok a legtöbb esetben vegyesek, sőt kis túlzással zavarosak. Ez elsősorban a taxonómusokat érdekli, de erről a felsorolásról a szakembereknek is megoszlik a véleménye. Csak a közelmúltból néhányat: 2002: E. F. Anderson fajsoráról a *G. hybopleurum* és a *G. platense* hiányzik. 2006: az *Új Kaktusz Lexikon*ból a *G. platense*, a *G. rauschii* és a *G. terweemeanum* hiányzik. Szintén ebben az igen jelentős szakirodalomban, a *Gymnocalycium*ok között bizonytalan státuszú megjelölést kapott a

hybopleurum, a *mucidum* és a *stuckertii* is. Véleményem szerint, azért mert G. Charles úgymond „nem ismeri” ezeket a fajokat, vagy ha jobban tetszik taxonokat, attól még a világon léteznek nagy számban vadon, kertészetekben, kertekben, ablakokban és gyűjteményekben. Tehát széles körben használják, sokszor tévesen, nem létező vagy elégtelen leírás, valamint származási hely megjelölése nélkül. Gyűjteményeinkben tehát ezekből a fajokból célszerű olyan magot vagy növényeket beszerezni, melyeknek tudjuk a „pontos,, származási helyét,de az sem baj, ha a pontos nevét. Különösen legyünk körültekintőek a Catamarca-ból származókkal, mert a nagy mennyiségű faj ill. változatú mag- és növény között bizony akaratlanul is lehet tévedés. Csak többször ellenőrzött helyről, nagy múltú, elismert, megbízható kereskedőktől vásároljunk. Így talán sikerül értékes gyűjteményt létrehozni.

18. *Gymnocalycium platense*.(Spegazzini 1896) Britton & Rose 1922

Élőhelye Córdoba és Buenos Aires tartomány. Az eredeti példányokat 1895-ben Spegazzini

gyűjtötte a Ventana hegység, vagy inkább dombság egyik völgyében, a Valle de las Vertientesben, Buenos Aires tartományban. Szakértők között hosszú vita zajlik a következő kérdésben is: "Melyik a *Gymnocalycium platense* és melyik a *Gymnocalycium leptanthum*? " *Gymnocalycium leptanthum* és a *platense* még ma is meghatározatlan típusú. Ezek a fajok. az előzők szerint a legtöbb esetben, vegyesek és zavarosak.

22. *Gymnocalycium stuckertii* (Spegazzini) Britton & Rose 1922

G. Charles könyvében egyértelműen azt mondja, hogy a *Gymnocalycium stuckertii* neve ismeretlen, mert a szakértők úgy vélik, hogy a szám után a faj első közzétett leírása, 1905-ben, nem felel meg. Azt kéri, hogy a további zavar elkerülése végett, hogy ne használjuk ezt a taxont sem. Tehát itt a vége, 23-ból kettő illetve összesen 8 faj.

Nem tudom eldönteni, hogy e tényeket a szerző milyen szándékkal tárta fel? Csak jó szándékkal merem feltételezni az aggodalmat és a figyelemfelkeltést. Úgy érzem, a tenni akarásról az elődök már rég lemondtak. Szóval, több mint 100 év nem volt elegendő, hogy ezek a kérdések, így vagy úgy eldőljenek? Nem tudom, vagy lehet, hogy mégis, mi motiválhatja az illetékeseket ezen

kérdések ennyi időre való elodázásában? Ez valamit, vagy valakiket minősít! Mielőtt még valaki megsértődne, fejtegetésemet befejezem. Az évről-évre zsugorodó, lépcsőházi piciny gyűjteményemben a „halálra ítélték” közül már csak három található. Mindegyik szép, egészséges és reményeim szerint még sokáig élni is fognak. Táblájukon az alábbi nevek szerepelnek: **G. mucidum**, **G. parvulum** és **G. platense**.

Várom az észrevételeket, és a gyűjtőtársak saját tapasztalatait, javaslatait. Az ismerős szövegrészeket és néhány fotót az Internetről és más honlapokról szedtem le, ill. találtam.

Nagy Sándor
Jászberény

Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület internetes újságja
Kiadja: Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület, Debrecen
4078 Debrecen, Haláp tanya 93. E-mail: gedeontamas@gedeon-tanya.hu
Címlapkép: *Oroya peruviana*